

[Undervisningsministeren.]

i meget god tid er orienterede om de foreliggende muligheder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Baagø* til ministeren for Grønland:

„Hvad har ministeren foretaget i anledning af Grønlands landsråds enstemmige henstilling fra maj måned 1963 om opførelse af et sømandshjem i Holsteinsborg?“

Baagø: I oktober 1953 afholdtes der med anbefaling fra politisk og kirkeligt hold en landsindsamling til fordel for frivilligt kirkeligt arbejde i Grønland. Også en embedsmand fra Grønlandsministeriet stod som anbefaler af indsamlingen. De midler, der blev indsamlet, skulle bl. a. anvendes som hjælp til opførelse af fritids- og sømandshjem i grønlandske byer og til opførelse af en højskole.

Ved denne indsamling fik Indenlandsk Sømandsmission et beløb på 200.000 kr. til brug ved opførelsen af et sømandshjem i Holsteinsborg, og dette beløb henstår stadig til anvendelse som oprindeligt fastsat.

Kgl. bygningsinspektør Peter Koch udarbejdede et skitseprojekt, og i 1958 eller 1959 var udgiften til opførelsen af et sømandshjem budgetteret til 800.000-900.000 kr.

I 1961 henstillede Grønlandsministeriet, at byggesagen toges op til behandling, vel sagtens fordi man var blevet klar over, at et forebyggende arbejde af denne karakter var påkrævet i Holsteinsborg, men den 15. august 1962 meddelte ministeriet, at man under hensyn til den økonomiske situation ikke kunne fremme den ansøgning, sømandsmissionen havde indsendt. Dette afslag måtte fremkalde yndren, idet jeg mener at kunne erindre, at jeg forud for valget i 1960 — antagelig i foråret eller sommeren 1960 — sammen med sømandsmissionens generalsekretær, pastor Eilschou-Holm, havde en forhandling med daværende statsminister Kampmann og den daværende Grønlandsminister, den nuværende højtærede minister for offentlige arbejder, ved hvilken lejlighed statsminister Kampmann udtalte, at Grønlandsministeriet kunne kom-

me med en motiveret indstilling om den nødvendige bevilling til opførelse af et sømandshjem i Holsteinsborg, så ville sagen blive fremmet.

Indtil nu er der imidlertid stadig intet sket, og det til trods for at der er et skrigende behov for et hjem i denne havn, hvor fiskere og søfarende, som kommer ind med deres fartøjer til reparation og eftersyn ved det derværende skibsværft, ikke har mulighed for at skaffe sig logi og ophold. De har et berettiget krav på at kunne finde et hjem, hvor de kan opholde sig, sove i en ordentlig seng og få sig et varmt bad. Der findes i byen en kaffeebar og et par forsamlingshuse, men ikke et hjem med hygge og ro for disse søens folk.

Grønlands landsråd har ikke blot bevilget 100.000 kr. til formålet, men har på sit ekstraordinære møde i maj 1963 efter forslag af landsrådsmedlem Jørgen Olsen, Holsteinsborg, ført en længere forhandling om spørgsmålet, i øvrigt en meget interessant og oplysende forhandling, hvoraf det bl. a. fremgår, at 5.000 søfolk har opholdt sig i havnen i løbet af 1962 i kortere eller længere tid, og at et betydeligt antal fartøjer overvintrer i havnen.

Landsrådet vedtog ved den nævnte lejlighed en enstemmig udtalelse vedrørende sømandshjemssagen. Med den højtærede formands tilladelse tillader jeg mig at citere følgende afsnit fra udtalelsen:

„Det er med beklagelse, landsrådet har erfaret, at ministeriet for Grønland under henvisning til den økonomiske situation i Danmark ikke har kunnet fremme Indenlandsk Sømandsmissions ansøgning om statslån til de bevilgende myndigheder. Rådet er af den opfattelse, at en yderligere udsættelse af sømandshjemmets opførelse vil blive modtaget med dyb beklagelse blandt søfolk, fiskere og byens unge, for hvem hjemmet vil blive et hårdt tiltrængt tilflugtssted.

Landsrådet skal derfor udtale, at rådet betragter løsningen af denne sag som presserende, og skal henstille, at ministeriet for Grønland trods de nuværende betænkeligheder snarest gør ligt retter henvendelse til bevillingsmyndighederne om opnåelse af statslån, så at opførelse af et sømandshjem i Holsteinsborg kan påbegyndes senest i 1964.“